

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ Λ'ΑΩΝ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

—ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ

"Άφανε τούς φίλους σου να καταστρέφονται, όταν πρόκειται μαζί μ' αυτούς να καταστραφούνε κι' οι έχθροί σου.

Δοκίμαζε τούς φίλους σου, πριν λάβεις την ανάγκη τους.

Πές στο φίλο σου το μυστικό σου και θα σε καθυλλάξει στο σθένος.

'Ο φίλος σου σε κιντάει στο πρόσωπο κι' οι έχθροί σου στα πόδια.

Είνε δύσκολο νά ξανακάνης φίλο σου εκείνον που δυσάρεστους έστω και μιά φορά.

Γιά νά διατηρήσης τη φιλία ενός ανθρώπου, τρία πράγματα χρειάζονται: Νά τον τιμάς όταν είνε παρών, νά τον έπαινας όταν είνε απόν και νά τον βοηθάς όταν βρίσκεται σ' ανάγκη.

"Όταν ο φίλος σου σου ζητάει κάτι, δέν υπάσχεις αβριον.

—ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΡΤΟΦΟΛΙ

Τό άδειανό πορτοφόλι δείχνει μακριά τούς φίλους.

Τό πορτοφόλι σου και τό στόμα σου έχε τα παντοτε κλειστά και ποτέ σου δέν θα μετανοήσης.

Τά μικρά έξοδα είν' εκείνα που άδειάζουν τη σακούλα.

"Όποιος δέν έχει παρόδες, δέν χρειάζεται πορτοφόλι.

"Όποιος δέν άνοίγει τά μάτια του κι' άνοίγει τό πορτοφόλι του, θάχη κακά στερνά.

"Όποιος δείχνει στους άλλους τί έχει μέσα στο πορτοφόλι του, γρήγορα θα τό κλάψη.

Τό βαρύ πορτοφόλι κι' ή έλαφραία καρδιά άντέχουν πολύ.

Τό χέρι σου στο καπέλλο σου βάλε το γρήγορα, μά στην τσέπη σου νά τό βάζης δυο πιο άργά μπροστά.

—"Έκανε καρμιά δυσάρεστη συνάντηση στο δρόμο σου; —"Όχι, έξοχώτατε.

—"Άπειαντίας, τον διέκοψε ο βαρόνος Βοματέγκ, έπειθαίνοντας στη συζήτηση. 'Ο άστειός αυτός έφτασε εδώ συνοδευόμενος από μια χαριτωμένη κοπέλλα, που καθώς φαινόταν από την προφορά της, ήταν Φλαμανδή. "Έλλάγε άδιάκαπα ή φτωχή, μά ο ίπποκόμος σας, παρ' όλα τά δάκρυά της, την έδιώξε κακήν κακώς.

—"Ω! Μαρτέν! Μαρτέν! Έκανε ο Γαβριήλ έπιτημητιά. Πάλι τά ίδια άρχισαμε;

'Ο 'Αρνό ντε Τιλ, ο όποιος γελούσε ως τότε θραυτάτα, ακούγοντας την παρατήρηση του Γαβριήλ, θιμήθηκε τό ρόλο του κι' έσκυψε, κάνοντας τό ντροπισμένο, τό κεφάλι του.

—"Αφήστε με έμένα, εϊπε. Γιατί, καθώς βλέπω, σας άτασχαλό με τίς τρέλλες μου, σε στιγμές τόσο κρίσιμες.

—"Άληθεια, εϊπε ο βαρόνος άπειθυνόμενος στο Γαβριήλ. Μου φαίνεται, ότι σε μισή ώρα πρέπει νά ξεκινήσουμε. "Έτσι θα φτάσουμε στο Σαιν Κεντέν κατά τίς τρεις. Σε μια ώρα δηλαδή που ή επαγώνηση των σκοπών του έχθρου θα έχη λιγιστέμει. Τί λέτε, κύριε ίπποκόμη;

—Είμαι σύμφωνος, άπάντησε ο Γαβριήλ. Ναι, στις τρεις πρέπει νά φτάσουμε μπροστά στο Σαιν Κεντέν. "Αν, έννοείται, κατορθώσουμε νά φτάσουμε...

—"Ω! Θα φτάσουμε, έξοχώτατε! εϊπε ο φρετο-Μαρτέν Γκέρ. "Επιτρέψατέ μου νά σας τό βεβαιώσω! Θα σας οδηγήσω εγώ στα αίγια, γιατί, περνώντας απ' τό στρατόπεδο των Βαλλωνών, μελέτησα καλά όλα τά κατατόπια...

'Ο Γαβριήλ τον άκουγε κατάκληρτος. Πρώτη φορά έβλεπε πώς ο ίπποκόμος του του φαινόταν τόσο έξυπνος. Τον κιντάξε στα μάτια κι' εϊδε τότε ξαφνιασμένος πώς δέν είχε τη γλυκύτητα των ματιών του Μαρτέν Γκέρ. Τά μάτια του ανθρώπου που είχε μπροστά του ήσαν σκληρά και πονηρά.

Μιά ύποψία πέρασε έξαφνα απ' τό μυαλό του. —Μά όχι! όχι! ψήθισα. Δέν είνε δυνατόν!... Πώς μπορεί ο Μαρτέν Γκέρ νά μιν είνε δ... Μαρτέν Γκέρ;...

('Ακολουθεί)

ΕΚΚΕΚΤΕΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ

Η ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

(Του ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΚΟ)

(Και ή γυνή καλή τω εϊδε σφόδρα). ΒΑΣΙΛΕΙΩΝ ΚΕΦ. ΙΑ'.

Δές την πώς περπατεί! στα στενά τά στρατιά, μέσ' σε τριανταφυλλίες και σε χόρτ' άνθισμένα και σε στάχνα που άνθει παπαρούνα, φωτιά. 'Από δρόμους λαζούς, μονοπάτια χαμένα κι' από δάση, λειβάδια, λαγγάδια, βουνά, ω! για δές την παιδούλα γοργή πώς περνά!

Λυγρή και ψηλή, περπατώντας γοργά με καλάθι γεμάτο λουλούδια μωσχάτα στο κεφάλι, σκορπίζει ζωή και χαρά σά σηκώνει στην κόψη τά μπράτσα τ' άφράτα λές, μακριά πώς θορρείς άμφορέα λαμπορό μ' αλαβάστρινα χέρια σ' άρχαίο ναό.

Σάν παιδάκι γελά τραγουδώντας σιγά! νά την! τώρα στη λίμνη Ξυπόλυτη μαιώνει. Πεταλούδες απ' άνθος σ' άνθό κυνηγά, την ποδιά της σηκώνει, τό ρέμμα διαβαίνει. Ποδαράκια λευκά, στρομφουλά, τσεντενά, τά πουλιά τις φτερογες θ' άλλάζης μ' αυτά.

Στό χορτό κι' όταν σούρουτο στήνον χορό, (εϊν' ή ώρα που πάει στο μαντζι τό κοπάδι κάθε άνθρακι κουνώντας κοιδούνι άργυρό) δέν βάζει στολίδια, κι' ούτ' άλλο σημάδι μόν' ένα άνθος φορεϊ μά όπου πάει και σταθεί όλοι λέν πώς φορεϊ τ' όμορφότερο άνθι.

Γ' αυτήν της Εύβοιας ο Πασάς πώχει στη ράχι χροάνα θε νάνινα τά πλούτη του και τ' άπειρό του βιό, τά τριπάτα καράβια του, τά βροντερά κανόνια, τις σέλλες των άλόγων του που λάμπουν στο χρυσό, τά μεταξιά σαρίκια του, τά κικκινωθαμμένα, τά ρούχα του τά πιο καλά, τά διαμαντοφασμένα.

Θάδινε τά πιστόλια του και τ' άρματα τά χίλια που τριφτήκε τ' άσημη τους στο χέρι του τ' άδρι κι' εϊν' τά κοντάκια τους θαιμιά τά μαύρα καρνοφύλλα, τό λυγρό του δαμασκι και, δδρω πιο βαρύ, κεινο τό δέρμα του θερού που άπάνω του κρεμιάζει τη θήκη, όπου μογγόλικες σάτες μέσα βάζει.

Τη σέλλα του θα χάριζε και τά πλατιά ξεγγιά του και τά φλουριά, με τον πιστό που τά κλειδιά βροστά και τις τρακόσιες σιλάδες του, πώχει στ' άρχοντιά του και τά σκυλιά που κόκκινο λουρί τά συγκατα. Τους 'Αρβανίτες τους τρανούς και τους ήλιοκαμμένους με τά μακριά ντουφέκια τους όλους άρματομένους.

Μαζύ με τό Ραββίνο τους και τους 'Εβραίους όλους και τη Φραγκιά, τό κάσκι του τό τριανταφυλλί και τό ψηφιδωτό λουτρό με μολυβένιους θόλους. Τό κάστρο με τους πύργους του και τ' όμορφο γιολλά, τό έξοχικό παλάτι του, που μέσα σε γαλήνης καθρέφτη, κμαρώνεται στον κόλλο της Κυρήνης.

"Όλα! κι' αυτό τό κάταστρο και χρυσογάλανο άτι, που στα μαρμαροστήθα του κυλούν, άσημη, άφροί και ζει με τον άφέντη του μαζύ μέσ' στο παλάτι. Την 'Ισπανίδα, στο χορό που μταινε λυγροή τό κεντητό σηκώνοντας φουστάνι με τό χέρι, την κόρη που του χάρισεν ο μπής απ' τ' 'Αλγέρι.

Μ' άδικα ο Πασάς ιδρώνει: "Ένας Κλέφτης μαρομάτης, την περιήρανη τη φτώχεια πώχει πάντα συντροφιά, τίποτε δέν έχει δώσει, μά της πήρε την καρδιά της: "Έχει ο Κλέφτης βιό του μόνο τό νεράκι απ' τη βρύση, τον άγέρα, τό ντουφέκι, που ο καπνός τάχει μαυρίσει, τό βουνό, τη λευτεριά...

'Από τ' «'Ανατολίτικα». Μετάφρασις Κ. ΑΘ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗ—ΞΕΝΑΚΗ

ΜΙΚΡΑ-ΜΙΚΡΑ

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

'Ο πατέρας του Βιργιλίου ήταν Ξενοδόχος, του Κολόμβου μεταπράτης μαλλιών, του Σαίξπηρ χασάπης, του Λουθήρου σιδηρουργός, του Κρόμβελ ζυθοποιός, του Ξέξτου του έμπειροκού χοιροβοσκός, του Λιναίου φτωχός πατάς σ' ένα χωριό, του Ρουσσώ ώρολογοποιός και του Σουλτάνου Μουράτ Ξενοδόχος.

